

Neděle 13. po sv. Trojici

1S1,1-28

11.9.2022

Pozdrav:

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.
Milost vám a pokoj.

Introit:

Vždyť pilíře země patří Hospodinu,
on sám založil svět na nich.
On střeží nohy svých věrných,
ale svévolníci zajdou ve tmách,
svou silou se nikdo neprosadí.

Píseň: 164

Čtení: Mk7,24-29

Píseň: 246

Kázání: 1S1,1-28

Už po několikáté v Písmu čteme o neplodnosti ženy, a tím o jejím ponížení. Nic nezbývá než čekání na slitování Boží. Zbývá též i pokora, která přijímá Boží plány.

Chaniny neplodnost nesouvisí s ničím. Chodí do chrámu, kde vzdává čest Hospodinu. Její muž ji miluje, je zbožný a rok co rok obětuje Hospodinu.

Druhou manželku svého muže, Peninu, neuráží ani se s ní nehašteří, trpělivě snáší příkoří, které se jí od ní dostává.

Co ještě po Chaně Hospodin chce, aby udělala? Co neudělala dobře? Co má, či nemá ještě Chana učinit, aby ji Hospodin navrátil plodnost?

Když pak přišel den, v němž obětoval Elkána, dal Penině manželce své, a všem synům i dcerám jejím díly. Anně pak dal díl jeden výborný, nebo Annu miloval, ale Hospodin zavřel byl život její. (kr.) Ani Chanin muž, který se snaží jí vše vynahradit, neodvrátí Chanu od svého zoufalství a od jejího pláče.

Může někdo z lidí nahradit mlčícího Boha? Může někdo, který svého partnera miluje, nahradit mlčícího Boha?

Nevím. Chana místo, aby vzala zavděk to, co jí nabízí její muž, nejen že to nevezme, ale pláče. Mohli bychom říci, co Chaně schází? Vždyť má výsadní postavení vůči Penině a jejím dětem.

Kraličtí trefně překládají Chaninu neplodnost. Hospodin *zavřel byl život její*. Chana-Anna strádá, protože její život nemá smysl, nemá cíl. Jako by její život nepokračoval, byl přetržen, uzavřen. Její život je uzavřen v samotě. Chana je uzavřena pro život s lidmi i s Bohem.

Na Chanu padá stín podezření. Hospodin se nerozpomenul v slitování nad jejím lůnem. Je nevděčná svému manželovi, protože si necení jeho velkorysosti. Co v takové situaci, krom pláče nad sebou, zbývá?

Chana se ve své bezvýchodné situaci rozhodne jednat proti všem pravidlům, tak jako řada žen před ní. Tak jako Sára, tak jako Ráchel, tak jako Samsonova matka.

Ona pak jsuci v hořkosti srdce, modlila se Hospodinu a plakala velmi. Pro přihlížející může být počinání Chany divné. Místo, aby Chana ukazovala na svůj bezúhonný život, místo výčitek směřovaných k Bohu, že ji nepopřál to, co ostatním ženám, Chana v hořkosti srdce pláče. Bohu nenabízí nic, jen s Hospodinem – dalo by se říci – začne obchodovat.

Poslední naděje, poslední skulinka, kde by se dalo najít smilování. *Hospodine zástupů, jestliže vzhledněš na trápení děvky své a rozpomeněš se na mne, a nezapomeneš na děvku svou, ale dáš služebnici své plod pohlaví mužského: tedy dám jej tobě, Hospodine, po všechny dny života jeho, a břitva nevejde na hlavu jeho.* Divný obchod. Je opilá, či co? S Bohem se přece takto neobchoduje!

Proč žádá něco od Boha, to, co posléze mu odevzdá? Přeci každá matka i otec lpí na svém dítěti a chce jej pro sebe a někdy vychovat k obrazu svému. Darovat dítě, a ještě k tomu nenarozené. Jak může Chana Hospodinovi klást své podmínky?

Odhodlání Chany je odhodláním obětovat pro Hospodina i to, co by mě mělo být potěšením. Chanin slib je slibem, který nechává Hospodinu volnou ruku v tom, co Hospodin podnikne.

Chana vlastně žádá syna, nikoli jako svého obhájce, ale jako obhájce Božího slitování nad údělem ženy těžce zkoušené. Slituje se Hospodin nad tou, která ze svého zoufalství před Bohem svou hořkost netají a vylévá své srdce i duši? Nalezneme slitování ve své opovázlivosti, když z hloubi duše k Bohu voláme?

I vstali velmi ráno, a poklonu učinivše před Hospodinem, navrátili se, a přišli do domu svého do Ramata. Poznal pak Elkána Annu manželku svou, a Hospodin rozpomenul se na ni. Kdo by očekával nějaký nadpřirozený zázrak Chanina těhotenství, zle by pochopil. *Vstali, poklonu učinivše, navrátili, přišli, poznal.* Normální života běh, zdá se, nic výjimečného. A do tohoto životního běhu, který se vlastně opakoval možná rok co rok s nadějí, že Chana otěhotní, se Hospodin rozpomenul.

Rozpomínání Hospodinovo jako zdlouhavý proces, který někdy trvá dlouho a zdá se, že Bůh není vůbec slitovný, protože se nic neděje. Prosíme, naše srdce je přeplněno hořkostí. Kdy už se Hospodin rozpomeně?

Prosíme, Bože, rozpomeň se na své slitování a smiluj se nad svým stvořeným světem, který se zmítá ve zmatcích. Prosíme, rozpomeň se na svou církev, rozpomeň se i na nás, když k tobě vztahujeme své modlitby.

Amen.

Píseň: 594

Poslání:

Blaze muži, jenž se bojí Hospodina.
Ve tmách vzchází přímým světlo;
Bůh je milosrdný, plný slitování, spravedlivý.

Požehnání:

Sám pak Pán pokoje dejž vám vždycky pokoj všelijakým způsobem.
Pán budiž se všemi vámi.

Píseň: 426